

חברת לזמרי ש"ם

לחיזוק לימוד
הדף היומי

בס"ד

טעימה שבועית בלימוד הדף היומי

נושג גאחודי, אהנאחז פכלג ויגל

"חיבור ב' חצאי לחם בקיסם ללחם משנה"

חיבורי אוכלין ע"י משקין חיבור לטומאה קלה ואין חיבור לטומאה חמורה זכמים קט: בבית יוסף כתב (או"ח קסח) "כתב הרוקח (סי' שכט ד"ה ובפרק) אם יש לאדם שני חצאי לחם ואין לו לחם שלם יחברם ביחד בעץ או בשום דבר שלא יהא נראה ודינו כדין שלם ואפילו בשבת יכול לחברם" ומביא ראיה מהגמ' בערובין (פא.) לענין עירובי חצרות בפת שלימה, שאם תופרה בקיסם ואין ניכר מקום התפר דינו כשלימה. וכן פסק בשו"ע (סעיף ב.).

בפנים מאירות בסוגייתנו הקשה על זה ממה דאיתא בגמ' שחיבורי אוכלין ע"י משקין, כגון שהיו שני חצאי זיתים של נבילה וביניהם משקה שנוגע בשני החצאין ומחברן, חשוב חיבור להחשיבם כזית שלם לענין לטמא את האוכלים והמשקים הנוגעים באחד מהחצאים, אבל אינו חשוב חיבור לענין טומאה חמורה לטמא אדם וכלים.

ומקשה על הראיה מעירובין די"ל דרק התם דהטעם שצריך שיהא שלימה היא משום איבה, שלא יאמר אדם שהוא הביא פת שלימה וחבירו הביא פרוסה, מהני שיחברם בקיסם שיהא נראה כשלימה, אבל לענין שבת שצריך לחם משנה שלם, לא מהני חיבור ע"י קיסם, שצריך חיבור אמיתי ולא רק נראה כשלימה, וכמבואר בסוגיין חיבור אדם אינו חיבור.

ובחלקת יעקב (שו"ת או"ח סי' צג) כתב לתרץ דהטעם שצריך שיהא שלם היא מפני כבוד המצוה דדרכו של עני בפרוסה, וכשדעת הבריות לקרותו שלם שוב אינו בגדר דרכו של עני בכך, ומסיים דאין לדחות דברי הרוקח שדבריו דברי קבלה וכן נפסק בשו"ע, אע"ג שחיבור אדם אינם חיבור.